

OPONENTSKÝ POSUDEK NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI SL. MONIKY STŘIHAVKOVÉ Každodenní život členů Církve adventistů sedmého dne. UK v Praze, Fakulta humanitních studií, 2011, 56 s.

Vedoucí práce: prof. PhDr. M. Havelka, CSc.

Bakalářská práce sl. Střihavkové se věnuje tématu každodennosti a svátečnosti, jak ji prožívají členové jednoho ze sborů specifické církve ve středních Čechách. Zvolené téma zcela zapadá do současných aktuálních antropologických a sociologických výzkumů, jakkoliv lituji, že ho autorka nepojala méně pozitivisticky a více problémově. Bylo by např. zajímavé sledovat, jak se členové církve vyrovnávají s reakcemi svého okolí, případně partnera, který členem církve není, zda jsou v těchto prožitcích každodennosti a jejího protipólu rozdíly mezigenerační, genderové apod., případně, zda cesta k takovému životnímu stylu byla přímočará, klikatá apod.

Práce je správně rozdělena na jakýsi historický úvod a vyhodnocení vlastního výzkumu. Nástin dějin je však bohužel vybudován jen na několika titulech a reflektuje pouze dějiny církve, nikoliv dějiny církve na pozadí doby nebo dob. Zcela zdařilý však není ani výběr odborné literatury (např. o církevních zákonech). Bohatší je i literatura o sacrum et profanum; v případě základní van Gennepovy práce o rituálech pak nerozumím tomu, proč ji autorka cituje přes Murphyho.

Vybrané metody jsou zvoleny vhodně, i když bych zvažila i orálně-historická interview; metoda komparace však bohužel absentuje (jak v přehledu metod a vysvětlení jejich aplikací, tak i ve vyhodnocení materiálu). Účelový výběr vzorku a metoda sněhové koule se vylučují; kolegyně si vybrala – alespoň v případě manželských párů – druhou možnost, přestože deklaruje oba způsoby současně; volba to však nemusela být nejšťastnější, protože mohla výsledky výzkumu zkreslit. Sociodemografická charakteristika vybraného sboru však chybí (s výjimkou konstatování, že členy jsou většinou manželské páry), podobně jako objasnění procesu hierarchizace ve sboru. Vlastní výzkum pak místy připomíná vysoce zajímavý popis, jakýsi deník výzkumníka. Je jistě zajímavé přečíst si o průběhu sobotní bohoslužby, ještě zajímavější by však bylo zjistit, jak deklarované názory o víře (ne)určují chování adventistů na pracovišti ke kolegům, k sousedům apod. Údajná laskavost, trpělivost apod. může být bez další verifikace hodnocena jen jako deklarovaný postoj. Za velmi zajímavý považuji materiál o deklarovaném vztahu adventistů k zaměstnání a o trávení volného času; je však škoda, že nebyl verifikován zúčastněným pozorováním, případně konfrontován s prožitkem ostatních obyvatel příslušné lokality (jaké vůbec tato lokalita nabízí možnosti duchovního a neduchovního vyžití?).

Práce kol. Střihavkové má silné i slabé stránky; za její základní nevýhodu ovšem pokládám převažující popis nad výkladem. Práci hodnotím jako velmi dobrou.